

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Edyta Bielak-Jomaa

Warszawa, dnia 9 marca 2016 r.

DOLiS/DEC-187/16/16136, 16139
dot. DOLiS-[...]

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r., poz. 23) oraz art. 12 pkt 2, art. 22, art. 18 ust. 1 pkt 2 i 6 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2015 r., poz. 2135 ze zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pana R.R., zam. w K. przy ul. C., na przetwarzanie jego danych osobowych przez S, z siedzibą w N. przy ul. W.

nakazuję S, z siedzibą w N. przy ul. W, przywrócenie stanu zgodnego z prawem poprzez usunięcie danych osobowych Pana R. R., zam. w K. przy ul. C., przez S.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana R.R., zam. w K. przy ul. C., zwanego dalej Skarżącym, na przetwarzanie jego danych osobowych przez S, z siedzibą w N. przy ul. W., zwaną dalej Związkiem lub Towarzystwem. Skarżący zakwestionował legalność przetwarzania jego danych osobowych przez Związek i wniósł do Generalnego Inspektora o cyt.: „(...) *sprawdzenie, czy Towarzystwo jest uprawnione do przetwarzania moich danych osobowych; ustalenie, czy Towarzystwo właściwie administruje moimi danymi; sprawdzenie okoliczności dotyczącej przekazywania moich danych przez Towarzystwo osobom trzecim pomimo braku zgody; nieprawidłowości w udostępnianiu mi informacji o*

przetwarzanych przez Towarzystwo moich danych; niezgłoszenie przez Towarzystwo zbioru danych osobowych do rejestracji Głównemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych. W przypadku ustalenia uchybień; nakazanie Towarzystwu usunięcia uchybień; nakazanie Towarzystwu nieudostępniania moich danych osobowych osobom trzecim; nakazanie Towarzystwu usunięcia moich danych osobowych z prowadzonej przez towarzystwo bazy danych w przypadku braku podstawy do ich przetwarzania”.

W toku przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego w niniejszej sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych (dalej: Generalny Inspektor lub organ) ustalił, co następuje.

S. jest osobą prawną powołaną przez W. do ich reprezentowania. Podmiot ten jest wpisany do rejestru kościołów i innych związków wyznaniowych prowadzonego przez ministra właściwego do spraw wyznań religijnych.

W dniu [...] grudnia 1981 roku Pan R. R. przystąpił do społeczności wyznaniowej Ś. i pozostawał wyznawcą tego wyznania do dnia wykluczenia go z tej społeczności po przeprowadzeniu wewnętrznego postępowania dyscyplinarnego w 2011 r.

Pismem z dnia [...] lipca 2011 r. Skarżący wystąpił do Związku o zrealizowanie obowiązku informacyjnego wobec jego osoby i przekazanie mu cyt.: *„pełnych informacji odnośnie: czy moje dane osobowe są przetwarzane w zbiorze danych Z.K-G.? A jeśli tak to: o administratorze tych danych, proszę o podanie adresu jego siedziby i pełnej nazwy, a w przypadku gdy administratorem danych jest osoba fizyczna – jej miejsca zamieszkania oraz imienia i nazwiska, o celu, zakresie i sposobie przetwarzania danych zawartych w tym zbiorze, o źródle, z którego pochodzą moje dane osobowe, o odbiorcach, którym moje dane osobowe zostały udostępnione i zakresie tego udostępnienia, o sposobie zabezpieczenia danych osobowych przed dostępem nieuprawnionych osób, czy przetwarzanie w/w danych odbywa się na podstawie art. 27.2 4 wymienionej ustawy (...) w zborze jako statutowej jednostce organizacyjnej naszego związku wyznaniowego S., a jeśli nie, to na jakiej podstawie? czy w naszym zborze toczy się postępowanie mające na celu postawienie mnie przed Komitetem Sądowniczym, a jeśli tak, to proszę o przekazanie listy zarzucanych mi czynów. Brak tej informacji będzie oznaczał, że omawiane postępowanie nie zostało wszczęte. Proszę również o podanie w powszechnie zrozumiałej formie treści moich danych osobowych”.*

Pismem z dnia [...] sierpnia 2011 r. Związek odpowiedział na ww. zapytanie Skarżącego i udzielił mu informacji, kto jest administratorem jego danych osobowych a także o celu, zakresie i sposobie przetwarzania tych danych oraz źródle z którego zostały one pozyskane. Jednocześnie wyjaśniono, iż dane osobowe Skarżącego nie były udostępniane podmiotom i osobom trzecim.

W toku prowadzonego postępowania do Biura Generalnego Inspektora wpłynęły wyjaśnienia Związku, w których wskazano, iż cyt.: *„(...) Pan R.R. pozostawał Ś., ale w wyniku wewnętrznego postępowania dyscyplinarnego przestał być członkiem naszej społeczności religijnej. Zgodnie z prawem wewnętrznym naszej społeczności religijnej oraz ustawą o ochronie danych osobowych w miejscowym zborze podaje się w takim wypadku jednorazowo komunikat, że dana osoba nie jest już Ś., nie podając przy tym żadnych innych informacji, np. na temat przyczyn tego stanu. Odpowiada to analogicznym regulacjom dyscyplinarnym w innych kościołach i związkach zawodowych jakimi są np. ekskomunika oraz akt apostazji, które w Kościele Katolickim na mocy prawa wewnętrznego*

kościół mają charakter publiczny. W wypadku Pana R. obowiązek ten wypełnił przedstawiciel Związku wyznaczony do stałego i zorganizowanego sprawowania czynności religijnych – Pan J.K. Związek nie udostępnia zatem danych osobowych wyżej wymienionego żadnym osobom trzecim. (...) Związek nie dysponuje żadnymi danymi osobowymi poza danymi podanymi przez Pana R. obejmującymi informacje, o których mowa w piśmie z dnia [...] sierpnia 2011 (...) oraz adnotacją, że wyżej wymieniony nie jest już Ś.”

W tym stanie faktycznym Generalny Inspektor wydał decyzję administracyjną z dnia 15 czerwca 2012 r. (DOLiS/DEC-535/12/36934,36937), na mocy której umorzył postępowanie w sprawie.

Decyzja ta została zaskarżona przez Skarżącego w terminie ustawowym. Generalny Inspektor, po powtórny raz rozpatrzeniu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego i przeanalizowaniu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzją z dnia 10 grudnia 2012 r. (znak: DOLiS/DEC-1239/12/75421,75423) utrzymał w mocy decyzję z dnia 15 czerwca 2012 r.

Skarżący wniósł do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie (dalej: WSA) o uchylenie decyzji Generalnego Inspektora w całości oraz o przekazanie mu sprawy do ponownego rozpoznania. We wniosku Skarżący zakwestionował ustalenia faktyczne organu, gdyż w jego opinii nie był członkiem Towarzystwa, a co za tym idzie nie mógł utracić członkostwa. Ponadto Skarżący zakwestionował niezrealizowanie wobec Skarżącego obowiązku informacyjnego przez Towarzystwo. Generalny Inspektor ww. skargę przekazał do WSA w dniu [...] lutego 2013 r. wraz z odpowiedzią na skargę, w której organ podtrzymał swe stanowisko.

Po rozpatrzeniu sprawy, WSA wyrokiem z dnia 16 maja 2013 r. (sygn.. akt II SA/Wa 294/13), uchylił zaskarżoną decyzję Generalnego Inspektora z dnia 10 grudnia 2012 r. oraz poprzedzającą ją decyzję z dnia 15 czerwca 2012 r. W uzasadnieniu do swego wyroku WSA podniósł, że podstawowe znaczenie w sprawie ma wyjaśnienie zagadnienia, jakie uprawnienia, w świetle regulacji art. 42 ust. 2 ustawy o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2015 r., poz. 2135 ze zm.), posiada organ w stosunku do kościoła lub związku wyznaniowego przetwarzającego dane osobowe swych członków i osób, które skutecznie wystąpiły z kościoła lub związku wyznaniowego. W powyższej kwestii WSA podzielił stanowisko Naczelnego Sądu Administracyjnego wyrażone w wyroku z dnia 27 marca 2013 r., sygn. akt I OSK 932/12, że w myśl art. 43 ust. 2 ustawy, Generalnemu Inspektorowi nie przysługują uprawnienia określone w art. 12 pkt 2, w odniesieniu do zbiorów, o których mowa w ust. 1 pkt 3. W art. 43 ust. 1 pkt 3 jest mowa o danych dotyczących osób należących do kościoła. Tak zdefiniowany zbiór nie zawiera danych dotyczących osób nienależących do kościoła. Dane osób nienależących do kościoła tworzą zbiór odrębny, nawet jeśli dane są przetwarzane na potrzeby kościoła i jeśli są zgromadzone na materialnych nośnikach danych zawierających zarówno dane osób należących, jak i osób nienależących do kościoła. Okolicznością przesądzającą o zakwalifikowaniu danych do jednego ze zbiorów jest rzeczywista przynależność lub brak przynależności osoby, o której dane chodzi, do kościoła (por. Janusz Barta, Paweł Fajgielski, Ryszard Markiewicz, Ochrona danych osobowych. Komentarz, LEX 2011, teza 6 do art. 43). Ustalenie tej przynależności nie może być oderwane od chwili rozstrzygnięcia sprawy w przedmiocie ochrony danych osobowych. GODO ma bowiem, tak jak każdy organ administracji publicznej załatwiający sprawę w formie przewidzianej w art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r., poz. 23), dalej kpa, w związku z art. 22 ustawy o

ochronie danych osobowych, obowiązek wydania decyzji w oparciu o stan faktyczny i prawny z daty orzekania. Przepisy art. 32 ust. 1 pkt 6 oraz art. 43 ust. 2 w związku z art. 43 ust. 1 pkt 3 ustawy o ochronie danych osobowych nie wprowadzają odmiennej regulacji w tym zakresie. W ocenie WSA takie rozumienie zakresu kompetencji Generalnego Inspektora, a więc ocena o braku uprawnień władczych tylko w odniesieniu do danych osób należących do kościoła, wynika również z innych norm ustawy o ochronie danych osobowych, regulujących przetwarzanie danych tzw. wrażliwych. Przepis art. 27 ust. 1 ustawy ustanawia zakaz przetwarzania takich danych, m. in. danych ujawniających przekonania religijne. Nie jest to zakaz absolutny. Jednak zakres wyjątku od tego zakazu, wynikający z art. 27 ust. 2 pkt 4, jest ograniczony do przetwarzania danych dotyczących wyłącznie członków kościoła. Zwolnienie od zakazu obwarowane jest jeszcze niezbędnością przetwarzania danych do wykonania statutowych zadań kościoła oraz zapewnieniem pełnych gwarancji ochrony przetwarzania danych. Z takiej treści unormowania przetwarzania danych sensytywnych wynika, że przetwarzanie danych ujawniających przekonania religijne osób niebędących członkami kościoła, nawet jeśli służy do wykonania statutowych zadań kościoła, jest zabronione. Przepisom materialnym odpowiadają pełne bądź ograniczone kompetencje organu, przy czym zakres uprawnień, w zależności od osób, których dane dotyczą, został określony w art. 43 ust. 2. Wobec przetwarzania danych wrażliwych z art. 27 ust. 1 ustawy, zgodnie z art. 43 ust. 2 w związku z art. 43 ust. 1 pkt 3, Generalny Inspektor zachowuje pełne kompetencje, w tym także wskazane w art. 12 pkt 2. Wobec danych dotyczących wyłącznie członków kościoła, przetwarzanych w warunkach określonych w art. 27 ust. 2 pkt 4, Generalnemu Inspektorowi nie przysługują uprawnienia wymienione w art. 43 ust. 2 ustawy. WSA zwrócił uwagę, że w niniejszej sprawie mamy do czynienia z sytuacją, gdy skarżący skutecznie wystąpił ze związku wyznaniowego. Wobec tego, wbrew stanowisku Generalnego Inspektora, organ ochrony danych osobowych dysponuje instrumentami prawnymi z ustawy o ochronie danych osobowych (w tym przewidzianymi w art. 12 pkt 2, zgodnie z którym do zadań Generalnego Inspektora należy wydawanie decyzji administracyjnych i rozpatrywanie skarg w sprawach wykonania przepisów o ochronie danych osobowych) umożliwiającymi merytoryczną ocenę zasadności wniosku Skarżącego. Uprawnienia kontrolne oraz możliwość wydania decyzji w sprawie ze skargi na naruszenie przepisów o ochronie danych osobowych przysługują organowi, albowiem w odniesieniu do osoby, która nie należy do związku wyznaniowego, nie ma zastosowania art. 43 ust. 2 w zw. z art. 43 ust. 1 pkt 3 powołanej ustawy.

Towarzystwo, reprezentowane przez adw. R.K., wniosło w dniu [...] lipca 2013 r. skargę kasacyjną do Naczelnego Sądu Administracyjnego (dalej: NSA), zaskarżając wyrok WSA z dnia 16 maja 2013 r. w całości i wnosząc o jego uchylenie. W skardze kasacyjnej od powyższego wyroku Towarzystwo zarzuciło naruszenie prawa materialnego przez błędną wykładnię przepisów art. 43 ust. 1 pkt 3 i ust. 2 ustawy o ochronie danych osobowych polegającą na uznaniu, że przepisy te nie dotyczą danych osobowych zebranych przez kościół lub związek wyznaniowy w czasie przynależności danej osoby do kościoła lub związku wyznaniowego. W oparciu o powyższy zarzut wniesiono o uchylenie zaskarżonego wyroku i orzeczenie, co do istoty sprawy przez oddalenie skargi.

W dniu 21 kwietnia 2015 roku NSA wydał wyrok (sygn. akt I OSK 1968/13) oddalający skargę kasacyjną złożoną przez Towarzystwo. W ocenie NSA Sąd pierwszej instancji dokonał prawidłowej wykładni przepisu art. 43 ust. 1 pkt 3 i ust. 2 ustawy o ochronie danych osobowych. Otóż NSA

podkreślił, iż z treści art. 43 ust. 1 pkt 3 ustawy o ochronie danych osobowych wynika, że odnosi się on tylko do danych „dotyczących osób należących do kościoła lub związku wyznaniowego”. Natomiast tak zdefiniowany zbiór nie zawiera danych dotyczących osób nienależących do kościoła lub związku wyznaniowego. Oznacza to, że dane osób nienależących do kościoła lub związku wyznaniowego tworzą zbiór odrębny. NSA ponadto potwierdził pogląd WSA, iż cyt.: „W niniejszej sprawie mamy do czynienia z sytuacją, gdy skarżący skutecznie wystąpił ze związku wyznaniowego i w związku z tym domaga się od organu ochrony danych osobowych podjęcia działań mających doprowadzić do zaprzestania przez związek wyznaniowy przetwarzania jego danych osobowych, jako członka tej wspólnoty religijnej. Organ Ochrony Danych Osobowych dysponuje instrumentami prawnymi z ustawy o ochronie danych osobowych (w tym przewidzianymi w art. 12 ust. 2) umożliwiającymi merytoryczną ocenę zasadności wniosku skarżącego. Uprawnienia kontrolne oraz możliwość wydania decyzji w sprawie ze skargi na naruszenie przepisów o ochronie danych osobowych przysługują organowi, ponieważ w odniesieniu do osoby, która nie należy już do związku wyznaniowego, nie mają zastosowania normy art. 43 ust. 2 w zw. z art. 43 ust. 1 pkt 3 powołanej ustawy”. W tym samym wyroku NSA podnosi, iż cyt.: „skoro skarżący skutecznie wystąpił ze związku wyznaniowego: T z siedzibą w N., to organ Ochrony Danych Osobowych dysponuje instrumentami prawnymi przewidzianymi w ustawie o ochronie danych osobowych, m. in. w art. 12 ust. 2, umożliwiającymi merytoryczną ocenę zasadności wniosku o sprawdzenie czy T. jest uprawnione do przetwarzania jego danych osobowych, czy właściwie administruje jego danymi oraz sprawdzenie okoliczności dotyczącej przekazywania jego danych przez Związek osobom trzecim pomimo braku Jego zgody”. W świetle poczynionych rozważań NSA zgodził się z Sądem pierwszej instancji, że umorzenie postępowania administracyjnego dokonane zostało z naruszeniem art. 105 § 1 kpa (stanowiącego przesłankę umorzenia postępowania) w związku z art. 43 ust. 2 w związku z art. 43 ust. 1 pkt 3 ustawy o ochronie danych osobowych. Zdaniem NSA Generalny Inspektor nie tylko zatem nie mógł umorzyć postępowania administracyjnego, ale także nie było faktycznych podstaw do oceny, że wniosek zasługiwał na odmowę. Tym samym NSA oddalił skargę kasacyjną Towarzystwa.

W świetle przepisów, zebranego materiału dowodowego oraz wydanych w przedmiotowej sprawie wyroków, zgodnie z którymi w ramach niniejszego postępowania Generalny Inspektor jest władny wydać decyzję administracyjną w oparciu o przepisy prawa powszechnie obowiązującego, należy zauważyć, co następuje.

Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 r., nr 78, poz. 483 ze zm.) w art. 25 stanowi, iż Kościoły i inne związki wyznaniowe są równouprawnione (art. 25 ust. 1). Władze publiczne w Rzeczypospolitej Polskiej zachowują bezstronność w sprawach przekonań religijnych, światopoglądowych i filozoficznych, zapewniając swobodę ich wyrażania w życiu publicznym (art. 25 ust. 2). Stosunki między państwem a kościołami i innymi związkami wyznaniowymi są kształtowane na zasadach poszanowania ich autonomii oraz wzajemnej niezależności każdego w swoim zakresie, jak również współdziałania dla dobra człowieka i dobra wspólnego (art. 25 ust. 3). Stosunki między Rzeczpospolitą Polską a innymi kościołami oraz związkami wyznaniowymi określają ustawy uchwalone na podstawie umów zawartych przez Radę Ministrów z ich właściwymi przedstawicielami (art. 25 ust. 5). W tym miejscu raz jeszcze

przywołać należy w tym miejscu wyrok NSA z 21 kwietnia 2015 roku (sygn. akt I OSK 1968/13), w którym stwierdzono, iż cyt.: „organ Ochrony Danych Osobowych dysponuje instrumentami prawnymi przewidzianymi w ustawie o ochronie danych osobowych, m. in. w art. 12 ust. 2, umożliwiającymi merytoryczną ocenę zasadności wniosku o sprawdzenie czy T. jest uprawnione do przetwarzania jego danych osobowych, czy właściwie administruje jego danymi oraz sprawdzenie okoliczności dotyczącej przekazywania jego danych przez Związek osobom trzecim pomimo braku Jego zgody”. W związku z powyższym stanem prawnym oraz orzecznictwem Generalny Inspektor w pierwszej kolejności ma obowiązek ustalenia, czy Związek uprawniony jest do przetwarzania danych osobowych Skarżącego. Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wnioskować należy, że Towarzystwo nie wykazało przepisów swojego prawa wewnętrznego, które uprawniałyby je do przetwarzania danych osób, które skutecznie wystąpiły ze związku wyznaniowego. Z analizy załączonego do akt sprawy Statutu Związku nie wynika, że Związek uregulował w nim zasady przetwarzania danych osobowych obecnych i byłych członków Związku. Statut nie zawiera również przepisów dotyczących zasad archiwizacji tych danych osobowych. Związek nie wykazał również przepisów prawa powszechnie obowiązującego, które uprawniałyby go do przetwarzania danych osobowych byłych członków związku wyznaniowego. Powoływanie się na art. 32 ust. 3 ustawy o ochronie danych osobowych jest błędne z uwagi na fakt, że ww. przepis dotyczy przechowywania danych osobowych po wyrażeniu sprzeciwu wobec ich przetwarzania w celach marketingowych. Z analizy stanu faktycznego sprawy natomiast nie wynika, aby dane osobowe Skarżącego przetwarzane były w celach marketingowych. Towarzystwo w swych wyjaśnieniach powoływało się również na art. 27 ust. 2 pkt 4 ustawy o ochronie danych osobowych, zgodnie z którym przetwarzanie danych związanych z przynależnością wyznaniową jest dopuszczalne, jeżeli jest to niezbędne do wykonania statutowych zadań związków wyznaniowych. Jak jednak powyżej stwierdzono, Związek nie wykazał przepisów prawa wewnętrznego, które uprawniałyby go do przetwarzania wrażliwych danych osób, które z niego wystąpiły. Ze statutowych celów Związku nie wynika bowiem powyższy obowiązek.

Dlatego też, zgodnie z przywołanym powyżej z wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z dnia 24 listopada 2015 r. w przedmiotowym postępowaniu istnieje przesłanka do zbadania niniejszej sprawy na gruncie przepisów prawa powszechnie obowiązującego.

W związku z powyższym należy odwołać się do ustawy o ochronie danych osobowych. Zgodnie z jej art. 23 ust. 1 przetwarzanie danych jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy: 1) osoba, której dane dotyczą, wyrazi na to zgodę, chyba że chodzi o usunięcie dotyczących jej danych; 2) jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa; 3) jest to konieczne do realizacji umowy, gdy osoba, której dane dotyczą, jest jej stroną lub gdy jest to niezbędne do podjęcia działań przed zawarciem umowy na żądanie osoby, której dane dotyczą; 4) jest niezbędne do wykonania określonych prawem zadań realizowanych dla dobra publicznego; 5) jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą.

Zgodnie z art. 27 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych zabrania się przetwarzania danych ujawniających pochodzenie rasowe lub etniczne, poglądy polityczne, przekonania religijne lub filozoficzne, przynależność wyznaniową, partyjną lub związkową, jak również danych o stanie zdrowia, kodzie genetycznym, nałogach lub życiu seksualnym oraz danych dotyczących skazań, orzeczeń o

ukaraniu i mandatów karnych, a także innych orzeczeń wydanych w postępowaniu sądowym lub administracyjnym. Art. 27 ust. 2 przewiduje natomiast przesłanki dopuszczalności przetwarzania tego typu danych. Otóż ich przetwarzanie jest dopuszczalne, jeżeli: 1) osoba, której dane dotyczą, wyrazi na to zgodę na piśmie, chyba że chodzi o usunięcie dotyczących jej danych; 2) przepis szczególnej ustawy zezwala na przetwarzanie takich danych bez zgody osoby, której dane dotyczą i stwarza pełne gwarancje ich ochrony; 3) przetwarzanie takich danych jest niezbędne do ochrony żywotnych interesów osoby, której dane dotyczą, lub innej osoby, gdy osoba, której dane dotyczą, nie jest fizycznie lub prawnie zdolna do wyrażenia zgody, do czasu ustanowienia opiekuna prawnego lub kuratora; 4) jest to niezbędne do wykonania statutowych zadań kościołów i innych związków wyznaniowych, stowarzyszeń, fundacji lub innych niezarobkowych organizacji lub instytucji o celach politycznych, naukowych, religijnych, filozoficznych lub związkowych, pod warunkiem, że przetwarzanie danych dotyczy wyłącznie członków tych organizacji lub instytucji albo osób utrzymujących z nimi stałe kontakty w związku z ich działalnością i zapewnione są pełne gwarancje ochrony przetwarzanych danych; 5) przetwarzanie dotyczy danych, które są niezbędne do dochodzenia praw przed sądem; 6) przetwarzanie jest niezbędne do wykonania zadań administratora danych odnoszących się do zatrudnienia pracowników i innych osób, a zakres przetwarzanych danych jest określony w ustawie; 7) przetwarzanie jest prowadzone w celu ochrony stanu zdrowia, świadczenia usług medycznych lub leczenia pacjentów przez osoby trudniące się zawodowo leczeniem lub świadczeniem innych usług medycznych, zarządzania udzielaniem usług medycznych i są stworzone pełne gwarancje ochrony danych osobowych; 8) przetwarzanie dotyczy danych, które zostały podane do wiadomości publicznej przez osobę, której dane dotyczą; 9) jest to niezbędne do prowadzenia badań naukowych, w tym do przygotowania rozprawy wymaganej do uzyskania dyplomu ukończenia szkoły wyższej lub stopnia naukowego; publikowanie wyników badań naukowych nie może następować w sposób umożliwiający identyfikację osób, których dane zostały przetworzone.

Analiza stanu faktycznego sprawy wskazuje, że żadna z powyżej wymienionych przesłanek dopuszczalności przetwarzania danych osobowych nie została wykonana. Wobec powyższego, zgodnie z art. 18 ust. 1 pkt 6 ustawy o ochronie danych osobowych, w przypadku naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych Generalny Inspektor z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej, nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem, a w szczególności: 1) usunięcie uchybień, 2) uzupełnienie, uaktualnienie, sprostowanie, udostępnienie lub nieudostępnienie danych osobowych, 3) zastosowanie dodatkowych środków zabezpieczających zgromadzone dane osobowe, 4) wstrzymanie przekazywania danych osobowych do państwa trzeciego, 5) zabezpieczenie danych lub przekazanie ich innym podmiotom, 6) usunięcie danych osobowych.

Biorąc powyższe przepisy pod uwagę oraz żądanie Skarżącego, zgodnie z którym wystąpił on do Generalnego Inspektora o cyt.: „*nakazanie Towarzystwu usunięcia uchybień; nakazanie Towarzystwu nieudostępniania moich danych osobowych osobom trzecim; nakazanie Towarzystwu usunięcia moich danych osobowych z prowadzonej przez towarzystwo bazy danych w przypadku braku podstawy do ich przetwarzania*”, Związek winien niezwłocznie usunąć uchybienia w procesie przetwarzania danych osobowych Skarżącego, stosownie do nakazu sformułowanego w niniejszej decyzji.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak na wstępie.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2015 r., poz. 2135 ze zm.), art. 129 § 2 w zw. z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r., poz. 23), strona niezadowolona z niniejszej decyzji, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, może zwrócić się do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa) z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.